

עפ"ג 17271/04/15 - פהד גולאני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ
לפני כב' השופטים - י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

עפ"ג 17271-04-15 פהד גולאני נ' מדינת ישראל

פהד גולאני

המערער

ע"י ב"כ עו"ד ר' עותמאן

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

השופט י' נועם:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ח' לומפ), מיום 10.3.15, בת"פ 6118-01-13, לפיו נידון המערער לחודשיים מאסר בפועל, למאסר על תנאי ולתשלום קנס. גזר-הדין ניתן על-יסוד הרשעתו של המערער בעבירות שלהלן: זיוף מסמך באמצעות אחר - לפי סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק); הכשלת שוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק; התחזות כאדם אחר בכוונה להונות - לפי סעיף 441 רישא לחוק (שתי עבירות); וכניסה לישראל שלא כדין - לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. הרשעתו של המערער ניתנה במסגרת הסדר טיעון, לפיו הוגש נגדו כתב-אישום מתוקן. הסדר הטיעון לא חל על העונש.

להלן עובדות כתב-האישום המתוקן, העומדות ביסוד הודאתו והרשעתו של המערער. במחצית שנת 2012 זייף המערער תעודת זהות ישראלית של תושב ישראל בשם ע' ת', זאת לאחר שקיבל את פרטיו של ע' ת', עת הבטיח לסייע לו לקבל עבודה בקונסוליה האמריקאית. בסמוך לתחילת חודש ינואר 2013 השיג המערער תעודת זהות מזויפת, תמורת תשלום של 1,000 ₪, שבה הופיעו פרטיו של ע' ת' ותמונתו של המערער. במועד מאוחר יותר נכנס המערער לישראל באוטובוס דרך מחסום אל זעים, ולאחר שהתבקש במחסום להציג תעודת זהות, הציג את תעודת הזהות המזויפת. בהמשך, בעת שהגיע לשכונת שועפט והתבקש על-ידי שוטר סיור להזדהות, הציג עצמו המערער ככזב כע' ת' באמצעות תעודת הזהות המזויפת, וטען כי הוא עובד בקיוסק סמוך. באותה תקופה עבד המערער במשך מספר ימים בקיוסק, לאחר שהציג לפני הבעלים של העסק את תעודת הזהות המזויפת. בגין המעשים האמורים הורשע המערער, כאמור, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, זיוף מסמך, התחזות כאדם אחר (שתי עבירות) והכשלת שוטר במילוי

תפקידו.

3. בגזר-הדין התייחס בית-משפט קמא לנסיבות ביצוע העבירות, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבותיו האישיות של המערער. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, ציין בית-משפט קמא כי מדובר במעשים שבוצעו תוך תכנון מוקדם ומדוקדק, כאשר המערער לקח בכזב פרטים של אדם אחר, ובהמשך - רכש תעודת זהות מזויפת, והציג אותה לאנשים שונים, ובהם - בעל הקיוסק, השוטר והבודק במחסום. בכל הנוגע למדיניות הענישה, ציין בית-משפט קמא כי בפסק-הדין ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14) נקבע כי מתחם הענישה ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר מטרת הכניסה היא חיפוש עבודה, נע בין מאסר על תנאי לבין חמישה חודשי מאסר. על-רקע האמור קבע בית-משפט קמא, כי בעניינו, כאשר המערער עבד בישראל במשך מספר ימים, ואף ביצע עבירות חמורות נלוות נוספות - עת קיבל בכזב את פרטי בעל תעודת הזהות והציג את התעודה המזויפת הן לשוטרים והן לבעלים של קיוסק כדי להתקבל לעבודה בישראל - מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות הוא מאסר בפועל הנע בין חודשיים לבין עשרה חודשים. בכל הנוגע לעונש המתאים, התחשב בית-משפט קמא בגילו הצעיר של המערער - 19 שנים; בהודאתו ובחרטה שהביע על מעשיו; בעובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות; ברקע לביצוע העבירות - כניסה לישראל לצורך פרנסה; ובנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, ובכללן - העובדה כי הוא המפרנס של משפחתו המונה 13 נפשות, ונאלץ להפסיק את לימודיו כדי לסייע בפרנסת המשפחה לנוכח מחלות שני הוריו. מהטעמים האמורים סבר בית-משפט קמא, כי יש להשית על המערער עונש ברף התחתון של המתחם; ומשכך השית עליו את העונשים שצוינו לעיל.

4. בערעורו מלין המערער על חומרת העונש. הוא אינו חולק על כך שיש להשית עליו מאסר בפועל לריצוי של ממש, אך טוען כי בית-משפט קמא שגה בקביעת הרף התחתון של מתחם הענישה ההולם, וכפועל יוצא - טעה בקביעת העונש המתאים שהושת עליו. לתימוכין בטענותיו, בדבר רמת הענישה הנהוגה בעבירות דומות, הגיש ב"כ המערער אסופה של פסקי-דין שבהם הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לתקופות שבין שבועיים עד 45 יום. מעיון בפסקי-הדין עולה, כי העבירות שבוצעו על-ידי המערער שלפניו - בהתייחס למהות העבירות, ריבוי ומספר האנשים שלפניהם הזדהה באמצעות תעודת הזהות המזויפת - חמורות בנסיבותיהן מאלו שנדונו באותם פסקי-דין; מה-גם שבחלק מהאסמכתאות שהציג ב"כ המערער העונש נקבע בגדרו של הסדר טיעון.

5. ב"כ המשיבה גורס, כי לא קמה עילה להתערב בגזר-דינו של בית-משפט קמא, ממכלול טעמיו.

6. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה

הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו על-ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה (ראו למשל: ע"פ 1880/14 עמעש נ' מדינת ישראל (19.11.14)). נפסק, כי גדרי ההתערבות האמורים נותרו על כנם גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (ע"פ 7430/13 שחרוך טוחסנוב נ' מדינת ישראל (3.3.14)).

7. לאחר בחינת טיעוני הסניגור, לא מצאנו כי קמה עילה להתערב בגזר-דינו של בית-משפט קמא. לא נפל פגם בקביעת מתחם הענישה ההולם, אשר הביא בחשבון את מכלול השיקולים הרלבנטיים, ובפרט - ריבוי העבירות והישנות המעשים כמפורט בכתב-האישום המתוקן ובגזר-דינו של בית-משפט קמא. אף לא נפל פגם בקביעת העונש המתאים, אשר הביא בחשבון את מכלול שיקולי הענישה לקולא, ובכללם גילו הצעיר של המערער, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, וכן הרקע לביצוע העבירה כמפורט לעיל.

8. אשר על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי המאסר בפועל ביום 1.11.2015 בשעה 09:00 בבית המעצר ניצן שבמתחם כלא אילון.

המזכירות תמציא עותקים מפסק-הדין לב"כ הצדדים ולשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, ט"ו בסיוון התשע"ה, 2 ביוני 2015, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, שופט